

SLOVENSKÁ OBCHODNÁ INŠPEKCIA
Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj
Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov

Číslo: P/0202/07/23

Dňa: 28.12.2023

ROZHODNUTIE

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj ako príslušný správny orgán podľa § 3 ods. 4, § 4 ods. 1, 2 písm. d) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov a podľa § 19 ods. 1 písm. b), § 20 ods. 1 a § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v súlade § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov.

r o z h o d o l t a k t o :

účastníkovi konania: **PK AUTO, spol. s r. o.**
sídlo: **Duklianska 23, 080 01 Prešov**
IČO: **31 733 174**
(ďalej len „účastník konania“)

pre porušenie zákazu predávajúceho podľa § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), v zmysle ktorého predávajúci nesmie odmietnuť poskytnutie služby, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach, ktorého sa účastník konania dopustil tým, že spotrebiteľovi (pisateľ podnetu č. 291/23), ktorý si dňa 19.04.2023 prostredníctvom online formulára objednávacieho portálu na internetovej stránke www.pkauto.sk v časti „Servis“ zadal vykonanie dvoch objednávok servisných úkonov na vozidlo Toyota Corolla (EČV: KE358LX) s uvedením závad: 1. Palubný počítač niekedy nereaguje na dotyk, reproduktor na strane spolujazdca rezonuje pri spustení hudby nahlas a 2. Hučanie motora počas jazdy, pričom predávajúci potvrdil prijatie týchto objednávok, čoho dôkazom je text v znení potvrdení objednávok z adresy www.pkauto.sk/objednavka-servisnej-prehliadky/, Odpovede na objednávky zo dňa 19.04.2023 v čase 20.28 hod a 20.31 hod: „Dobrý deň, ďakujeme za váš záujem. V čo najkratšom čase Vás budeme spätne kontaktovať ohľadom Vašej požiadavky. PK Auto, ZÁKAZNÍCKE CENTRUM, +421905905676, zakaznik@pkauto.sk“, avšak zo strany účastníka konania došlo k bezdôvodnému odmietnutiu poskytnutia vyššie uvedenej služby – servisu osobného automobilu zn. Toyota Corolla spotrebiteľa (pisateľa podnetu), ktorej vykonanie a poskytnutie bolo v prevádzkových možnostiach účastníka konania, keďže po zaslaní potvrdení objednávok zo dňa 19.04.2023 už

následne spätne účastník konania nekontaktoval spotrebiteľa a objednané servisné úkony neposkytol;

zistené pri výkone kontroly začatej dňa 15.05.2023 zaslaním Výzvy na doručenie dokladov č. 187/07/23/PO291/23 a ukončenej dňa 14.09.2023 zaslaním inšpekčného záznamu zo sídla I SOI Prešov účastníkovi konania, zameranou na prešetrenie podnetu spotrebiteľa, evidovaného správnym orgánom pod č. PO 291/2023, za čo mu

u k l a d á

podľa § 24 ods. 1 zákona pokutu vo výške **1 000,00 €**, slovom **jedentisíc eur**, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, **VS – 02020723**.

O d ô v o d n e n i e :

Vykonanou kontrolou, zameranou na prešetrenie písomného podania spotrebiteľa evidovaného správnym orgánom pod č. 291/2023 bolo zistené, že účastník konania nezabezpečil dodržanie zákazu predávajúceho:

- podľa § 4 ods. 3 zákona, v zmysle ktorého predávajúci nesmie odmietnuť poskytnutie služby, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach, ktorého sa účastník konania dopustil tým, že spotrebiteľovi (pisateľ podnetu č. 291/23), ktorý si dňa 19.04.2023 prostredníctvom online formulára objednávacieho portálu na internetovej stránke www.pkauto.sk v časti „Servis“ zadal vykonanie dvoch objednávok servisných úkonov na vozidlo Toyota Corolla s uvedením závad: 1. Palubný počítač niekedy nereaguje na dotyk, reproduktor na strane spolujazdca rezonuje pri spustení hudby nahlas a 2. Hučanie motora počas jazdy, pričom predávajúci potvrdil prijatie týchto objednávok, čoho dôkazom je text v znení potvrdení objednávok z adresy www.pkauto.sk/objednavka-servisnej-prehliadky/, Odpovede na objednávky zo dňa 19.04.2023 v čase 20.28 hod a 20.31 hod: *„Dobrý deň, ďakujeme za váš záujem. V čo najkratšom čase Vás budeme spätne kontaktovať ohľadom Vašej požiadavky. PK Auto, ZÁKAZNÍCKE CENTRUM, +421905905676, zakaznik@pkauto.sk“*, avšak zo strany účastníka konania došlo k odmietnutiu poskytnutia vyššie uvedenej služby – servisu osobného automobilu zn. Toyota Corolla spotrebiteľa (pisateľa podnetu), ktorej vykonanie a poskytnutie bolo v prevádzkových možnostiach účastníka konania, keďže po zaslaní potvrdení objednávok zo dňa 19.04.2023 už následne spätne účastník konania nekontaktoval spotrebiteľa a objednané servisné úkony neposkytol.

Za zistené nedostatky, a tým aj za preukázané porušenie zákona č. 250/2007 Z. z., citované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, zodpovedá v plnom rozsahu účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného dôvodu bolo z podnetu správneho orgánu voči účastníkovi konania začaté správne konanie dňa 08.11.2023 oznámené mu listom zo dňa 06.11.2023, doručeným do elektronickej schránky účastníka konania prostredníctvom portálu www.slovensko.sk.

V zmysle § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov mal účastník konania možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, čo účastník konania aj využil.

Dňa 22.09.2023 bolo správne orgánu doručené prostredníctvom elektronickej pošty vyjadrenie účastníka konania (kontrolovanej osoby) k inšpekčnému záznamu z vykonanej kontroly, „v ktorom účastník konania vyjadruje Inšpektorátu SOI k predmetnému podnetu, že si je vedomý potreby dodržiavania zákona o ochrane spotrebiteľa, konkrétne § 4 ods. 3, pričom účastník konania má za to, že zákazníka nijako nediskriminoval ani priamo neodmietol poskytnúť službu. Podnet je účelový, špekulatívny, s cieľom spôsobiť ujmu účastníkovi konania, nakoľko v prípade záujmu a potrebe servisného úkonu by došlo zo strany spotrebiteľa k osobnému či telefonickému komunikácii, čo do dnešného dňa nedošlo, pričom vzhľadom k tomu, že sa jedná o 6 podnet na účastníka konania, pričom zo strany spotrebiteľa ide o zneužitie výkonu spotrebiteľského práva. Vo vzťahu k spotrebiteľovi budú dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania a nebudú odmietať poskytnúť službu, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach.“

Dňa 13.11.2023 bolo správne orgánu doručené prostredníctvom elektronickej pošty vyjadrenie účastníka konania k začatiu správneho konania, v ktorom uvádza, že „účastník konania neporušil ust. § 4 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko jasne hovorí jasne, že predávajúci nesmie odmietnuť poskytnutie služby, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach, pričom spätným mailom bolo oznámené spotrebiteľovi, že za jeho objednávku mu ďakujeme a budeme ho kontaktovať s uvedením priameho telefonického kontaktu. Týmto predávajúci si nie je vedomý odmietnutia služby, pričom výklad slova odmietnutie – vedomé/úmyselné neurobiť čo niekto žiada, k čomu však nedošlo zo strany účastníka konania a vedome neodmietol zákazníkovu požiadavku na poskytnutie služby, ktoré bola v jeho prevádzkových možnostiach. Podnet zo strany spotrebiteľa bol účelový, špekulatívny, cieľom ktorého bolo poškodiť účastníkovi konania, nakoľko pri reálnom poskytnutí služby by spotrebiteľ kontaktoval predávajúceho po uskutočnení objednávky, čo sa do dnešného dňa nestalo. Účastník konania má za to, že k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 4 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa nedošlo. Účastník konania v zmysle ust., § 33 ods. 2 Správneho poriadku navrhuje sa k spôsobu zistenia pravosti potvrdenia o odoslaní objednávky č. 1 a 2 a ich potvrdeniach.“

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, ako vecne a miestne príslušný správny orgán preskúmal podklady rozhodnutia v celom rozsahu a dospel k záveru, že dôvody uvádzané vo vyjadrení zo dňa 22.09.2023 a zo dňa 13.11.2023 vo vzťahu k prejednávanej veci sú právne bezvýznamné a ako také nemajú vplyv na zodpovednosť účastníka konania za kontrolou zistený protiprávny stav. Vysporiadanie sa s vyššie uvedenými námietkami účastníka konania tvoria nižšie odôvodnenie rozhodnutia vo veci samej.

Správny orgán po preskúmaní všetkých podkladov pre rozhodnutie dospel k záveru, že za kontrolou zistené porušenie zákona účastník konania v plnej miere zodpovedá. Povinnosťou predávajúceho, to znamená osoby, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoby konajúcej v jej mene alebo na jej účet, je zabezpečiť splnenie všetkých povinností tak, ako mu ich ukladá zákon. Za ich splnenie zodpovedá predávajúci objektívne, to znamená bez ohľadu na zavinenie, zodpovedá za výsledok.

Podľa § 2 písm. i) zákona službou sa rozumie akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne vrátane činností upravených osobitnými predpismi, nad ktorými vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány verejnej správy, ako sú uvedené v § 19; tým nie je dotknutá povinnosť mlčanlivosti podľa osobitných predpisov vrátane zákonom prenesenej právomoci profesijných komôr.

Podľa § 4 ods. 3 zákona *predávajúci je povinný vo vzťahu k spotrebiteľovi dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v poskytovaní výrobkov a služieb ustanovenú osobitným predpisom. Predávajúci nesmie odmietnuť predaj spotrebiteľovi výrobok, ktorý má vystavený alebo inak pripravený na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach. Nesmie viazať predaj výrobku alebo poskytnutie služby (ďalej len "viazanie predaja") na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie inej služby. To neplatí, ak spotrebiteľ nespĺňa podmienky na kúpu podľa osobitných predpisov. Za viazanie predaja sa nepovažuje, ak*

a) predávajúci predáva tieto výrobky alebo poskytuje tieto služby aj samostatne,

b) viazanie predaja je podmienené technickou nemožnosťou samostatného predaja výrobkov alebo poskytovania služieb.

Inšpektori SOI vykonávajú kontroly za účelom zistenia, či predávajúci, dodávatelia, výrobcovia, resp. dovozcovia dodržiavajú povinnosti a zákazy, vyplývajúce im zo zákona o ochrane spotrebiteľa alebo právnych aktov Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa. Kontrola bola vykonaná v súlade so zákonom č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Dňa 15.05.2023 začali inšpektori inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj kontrolu účastníka konania, zameranú na dodržiavanie povinností predávajúceho, vyplývajúcich z platných právnych predpisov z oblasti ochrany spotrebiteľa, najmä zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov v súvislosti s prešetrovaním podnetu, evidovaného správnym orgánom pod č. 291/23.

Z podkladov pre rozhodnutie vyplýva, že dňa 19.04.2023 pisateľ podnetu (spotrebiteľ) prostredníctvom online formulára objednávacieho portálu na internetovej stránke www.pkauto.sk v časti „Servis“ zadal vykonanie dvoch objednávok servisných úkonov na vozidlo Toyota Corolla (EČV: KE358LX) s uvedením závad: 1. Palubný počítač niekedy nereaguje na dotyk, reproduktor na strane spolujazdca rezonuje pri spustení hudby nahlas a 2. Hučanie motora počas jazdy, pričom predávajúci potvrdil prijatie týchto objednávok, čoho dôkazom je text v znení potvrdení objednávok z adresy www.pkauto.sk/objednavka-servisnej-prehliadky/, Odpovede na objednávky zo dňa 19.04.2023 v čase 20.28 hod a 20.31 hod: „Dobrý deň, ďakujeme za váš záujem. V čo najkratšom čase Vás budeme spätne kontaktovať ohľadom Vašej požiadavky. PK Auto, ZÁKAZNÍCKE CENTRUM, +421905905676, zakaznik@pkauto.sk“

Zo strany účastníka konania však došlo k bezdôvodnému odmietnutiu poskytnutia vyššie uvedenej služby – servisu osobného automobilu zn. Toyota Corolla spotrebiteľa (pisateľa podnetu), ktorej vykonanie a poskytnutie bolo v prevádzkových možnostiach účastníka konania, keďže po zaslaní potvrdení objednávok zo dňa 19.04.2023 už následne spätne účastník konania nekontaktoval spotrebiteľa a objednané servisné úkony neposkytol.

Vykonanou kontrolou bolo zistené, že v súvislosti s elektronickým objednávacím systémom, ktorý predstavuje objednávkový servisný formulár, t.j. riadnu platformu kontraktáčného procesu a rovnako tak aj spôsob kreovania záväzkov, uplatňovania práv či vynucovania plnenia

povinnosti. Je však dôležité, aby s elektronickou komunikáciou bola spojená aj právna istota, ktorá by mala umožňovať, aby účastníci elektronickej komunikácie mohli preukázať jej existenciu, identifikovať je subjekty a riadne preukázať jej obsah. Zo strany pisateľa podnetu boli preukázané dôkazne prostriedky, z ktorých vyplýva, že ku elektronickej komunikácií a objednávke servisných úkonov aj reálne došlo (vid'. IZ str. 5-7).

V citovanom zákonom ustanovení zákon zakazuje vykonávať podmienený predaj výrobkov alebo podmienené poskytovanie služieb, ktoré treba vidieť v dodržiavaní zásady rovnakého zaobchádzania.

Uvedený zákaz odmietnutia poskytnutia služby svoj základ nachádza v základných právach spotrebiteľa uvedených v ustanovení § 3 zákona predovšetkým v ochrane ekonomických záujmov spotrebiteľa.

Správny orgán doplnil správne konania o vyjadrenie účastníka konania zo dňa 22.09.2023 a zo dňa 03.11.2023, preskúmal tieto skutočnosti a ich relevantnosť na vyhodnotenie skutkového stavu a dospel k záveru, že tieto nemajú rozhodujúci dosah na dôvody uvedené v oznámení o začatí správneho konania.

Účastník konania v uvedenom vyjadrení iba popísal dôvody a okolnosti, za ktorých došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu, pričom vzhľadom na charakter zodpovednosti založenej na objektívnom princípe, nie je možné na tieto rýdzo subjektívne dôvody ako liberačné prihliadnuť vo vzťahu k charakteru porušenej povinnosti a vyvodiť tak záver o súladnosti konania účastníka konania so stavom požadovaným právnymi predpismi.

K jednotlivým námietkam účastníka konania uvedeným vo vyjadrení zo dňa 22.09.2023 a zo dňa 03.11.2023 správny orgán uvádza, že z obsahu inšpekčného záznamu z vykonanej kontroly zo dňa 14.09.2023 jednoznačne vyplýva, že účastník konania odmietol poskytnutie služby spočívajúce v objednávke dvoch servisných úkonov na osobnom automobile spotrebiteľa pisateľa podnetu), ktorý preukázal a uniesol dôkazne bremeno svojich tvrdení a predložil dôkazy (potvrdenie o objednávkach zo strany účastníka konania) a dostatočným a preukázateľným spôsobom verifikoval vykonanie objednávky a ich následne prijatie zo strany účastníka konania. Zákon o ochrane spotrebiteľa neumožňuje zo strany predávajúceho akýkoľvek subjektívny dôvod, ktorý by umožňoval odmietnutie poskytnutia služby, ktoré je v prevádzkových možnostiach predávajúceho, pričom uvedené sa prieči i ekonomických aspektom, nakoľko je v záujme najmä účastníka konania, aby ponúkanú službu aj poskytol z dôvodu prijatia tržby zo strany objednávateľa služby a naplňať tak dikciu a cieľ pojmu podnikania v zmysle Obchodného zákonníka (za účelom dosiahnutia zisku).

Zákon v predmetnom ustanovení síce umožňuje predávajúcemu výnimku z predaja výrobkov, či poskytovania služieb a to v prípade, že ak spotrebiteľ nespĺňa podmienky na kúpu podľa osobitných predpisov, pričom takýmto dôvodom je napríklad v prípade strelných zbraní, či tabakových výrobkov vek spotrebiteľa (§ 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov, kde je zakázaný predaj tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov). Legitímnym dôvodom na odmietnutie poskytnutia služby, ktorá je v prevádzkových možnostiach predávajúceho je situácia za existencie predpokladu zákonného zmocnenia, ktoré by umožňovalo predávajúcemu v prípade nesplnenia napr. vekovej podmienky, či zdravotnej podmienky odoprieť poskytnutie takejto služby, kde sa chráni a uplatňuje verejný záujem na ochranu oprávneného záujmu (cieľa), sledovaného týmito osobitnými právnymi predpismi (ako je napr. ochrana zdravia, života a pod.). Priamo zákon ohraničuje konanie predávajúceho, ktoré by sa nepovažovalo za porušenie povinnosti podľa § 4 ods. 3 zákona, avšak toto právo nie je absolútne, nakoľko osobitné právne predpisy, ktoré umožňujú overiť si najprv splnenie podmienok kúpy zo strany spotrebiteľa, a až následne zverujú právomoc predávajúcemu na

odmietnutie kúpy výrobky či poskytnutia služby. V opačnom prípade by dochádzalo k svojvoľnému konaniu zo strany predávajúcich, ktorý by bez akéhokoľvek legitímneho dôvodu preukázateľne validovanými skutočnosťami odporovalo tak nie len dotknutému zákonnému ustanoveniu zákona o ochrane spotrebiteľa ale najmä aj Ústavnému princípu, vyjadrenému v čl. 2 ods. 3 Ústavy SR a čl. 12 ods. 3 Ústavy SR. Zákon jednoznačne stanovuje, že takýmito dôvodmi môžu byť iba zákonné limity a ohraničenia sledujúce vyšší legitímny cieľ, nie však subjektívne skutočnosti a osobné konflikty medzi zmluvnými stranami, nakoľko uvedené signalizuje a vytvára dojem zneužitia silnejšieho zmluvného postavenia predávajúceho vo vzťahu k spotrebiteľovi, čo však je zákonom o ochrane spotrebiteľa výslovne neprijateľné a zakázané.

Navyše z podnetu spotrebiteľa vyplýva, že ten predmetné objednávky zaslal okrem online formulára aj na emailové adresy zamestnancov účastníka konania (Zuzana Dudičová zakaznik@pkauto.eu, Ondrej Juruš servis@pkauto.eu) a preto neobstojí námietka účastníka konania, že zo strany zákazníka nedošlo k ďalšiemu kontaktovaniu účastníka konania ohľadom zadaných dvoch objednávok (služieb na servisné úkony).

Potvrdenie objednávok zo strany účastníka konania predstavuje právny úkon - prijatie objednávky v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona č. 22/2004 Z. z. v nadväznosti na zákon č. 102/2014 Z. z. a nepredstavuje to poskytnutie služby, keďže z gramatického výkladu poskytnutia služby vyplýva, že k naplneniu významu slova „poskytnutie služby“ musí dôjsť k jej reálnemu uskutočneniu podľa predmetu a účelu, za ktorým sa poskytuje, čo v uvedenom prípade nebolo dodržané zo strany účastníka konania, nakoľko predmetom objednávky nebolo jej potvrdenie ale poskytnutie servisných prác na motorovom vozidle spotrebiteľa. Neobstojí ani námietka účastníka konania, že spotrebiteľ nekontaktoval predávajúceho ohľadom jeho objednávky, nakoľko z vyššie uvedeného je zrejmé, že ten zaslal objednávku aj prostredníctvom emailovej komunikácie, pričom však zákon nepožaduje dodatočnú aktivitu zo strany spotrebiteľa, ale práve je v záujme predávajúceho, aby vyvinul všetky potrebné kroky k realizácii vôle spotrebiteľa a aby predmetnú objednanú službu poskytol, čo bolo aj v predmetných potvrdeniach objednávok uvedené, že účastník konania v postavení predávajúceho bude následne kontaktovať ohľadom požiadavky objednávateľa. Potvrdenia objednávky boli vygenerované zo strany účastníka konania a jeho systému, čo potvrdil aj v predmetom vyjadrení (3 veta) zo dňa 13.11.2023 a teda nie je spochybnená ich validita a relevantnosť. Práve účastník konania naplnil gramatický význam slova odmietnutie = vedomé/úmyselné neurobiť čo niekto žiada, čo v danom prípade aj účastník konania učinil a neposkytol predmetnú objednanú službu – servisné úkony na motorovom vozidle spotrebiteľa (pisateľa podnetu) a naplnil tak všetky znaky skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle ust. § 4 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Zároveň správny orgán k tomuto dodáva, že zo strany spotrebiteľa došlo k riadnemu objednaníu služieb a teda k splneniu ako zákonných aj zmluvných podmienok na objednanie služby a zákon už nevyžaduje ďalšiu aktivitu zo strany spotrebiteľa na opätovné kontaktovanie účastníka konania za účelom vybavenia jeho zadanej objednávky, a teda nemôže zo strany spotrebiteľa nastať zneužitie svojho zákonného práva na poskytnutie služby, ktoré mu garantuje zákon o ochrane spotrebiteľa a ďalšie osobitné právne predpisy, ktorý je premietnutý do zákazu odmietnutia poskytnutia služby, ktoré je v prevádzkových možnostiach predávajúceho. Tento zákaz je nadviazaný aj na ust. § 4 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého *„predávajúci je povinný vo vzťahu k spotrebiteľovi dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v poskytovaní výrobkov a služieb ustanovenú osobitným predpisom.“*

Týmto osobitným predpisom je antidiskriminačný zákon, prostredníctvom ktorého preniká do oblasti súkromného práva zákaz diskriminácie spotrebiteľa.

Samotná dôvodová správa k zákonu o ochrane spotrebiteľa z 10. januára 2007 hovorí, že „*zákaz diskriminácie je tiež jedným z princípov ochrany spotrebiteľa, znamená rovnaký prístup podnikateľa ku všetkým spotrebiteľom pri poskytovaní výrobkov a služieb. Táto oblasť je veľmi dôležitá, o čom svedčí i tá skutočnosť, že ochrana spotrebiteľa je posilnená existenciou osobitného antidiskriminačného zákona, ktorý rieši spôsoby domáhania sa ochrany spotrebiteľa v prípade, ak sa cíti byť postihnutý takýmto zaobchádzaním.*“ Antidiskriminačný zákon teda explicitne poskytuje spotrebiteľovi ochranu pred diskriminačným konaním a ustanovuje spôsoby, prostredníctvom ktorých sa môže domáhať svojich práv, ak je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania.

Zákon o ochrane spotrebiteľa žiadnym spôsobom neurčuje, aké konanie je možné považovať za diskrimináciu spotrebiteľa. Pri posudzovaní uvedeného prípadu je preto nevyhnutné aplikovať ustanovenia antidiskriminačného zákona. Na to, aby určité správanie, konanie alebo opomenutie bolo porušením zákazu diskriminácie, musí dôjsť ku kumulatívnej identifikácii tzv. definičných znakov diskriminácie, ktorými sú chránený dôvod, oblasť a forma diskriminácie. Z podstaty antidiskriminačného zákona vyplýva, že ďalšou podmienkou je existencia komparátora. Výlučne v prípade, ak sú naplnené všetky definičné znaky diskriminácie a tieto znaky sú vo vzťahu vzájomnej podmienenosti, možno prijať dôvodný záver o porušení zákazu diskriminácie.

Na posúdenie namietanej diskriminácie je esenciálne určenie oblasti chránenej antidiskriminačným zákonom. Ustanovenie § 3 ods. 1 antidiskriminačného zákona vymedzuje osobnú a vecnú pôsobnosť, a teda na aký okruh spoločenských vzťahov sa vzťahuje povinnosť dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania. V zmysle § 3 ods. 1 antidiskriminačného zákona, každý je povinný dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v oblasti pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahov, sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, poskytovania tovarov a služieb a vo vzdelávaní.

Zákaz diskriminácie sa vzťahuje na všetky osoby poskytujúce tovary a služby, ktoré sú prístupné verejnosti a ponúkajú sa mimo oblasti súkromného a rodinného života.

Antidiskriminačný zákon rozlišuje dve formy možnej diskriminácie a to konkrétne priamu a nepriamu.

Priamou diskrimináciou sa rozumie také konanie alebo opomenutie, pri ktorom sa s osobou zaobchádza menej priaznivo, ako sa zaobchádza, zaobchádzalo alebo by sa mohlo zaobchádzať s inou osobou v porovnateľnej situácii, a to na základe dôvodov uvedených v § 2 ods. 1 návrhu. Môže ísť napríklad o rozlišovanie, vylučovanie, obmedzovanie alebo zvýhodňovanie založené na niektorom z dôvodov podľa uvedeného ustanovenia, ktorého cieľom alebo dôsledkom je znemožnenie alebo obmedzenie uznania, užívania alebo realizácie práv, napr. práva na prácu, na základe rovnosti.

Na rozdiel od priamej diskriminácie, nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú osobu v porovnaní s inou osobou; nepriama diskriminácia nie je, ak takéto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu.

Nepriama diskriminácia je také konanie, ktoré síce neznamená nerovnaké zaobchádzanie s osobami na základe dôvodov zakázanej diskriminácie, t.j. neznamená aplikáciu zakázaného kritéria, ktoré jeden účastník a priori nemôže splniť (napr. v prípade priamej diskriminácie na základe rasy je zrejmé, že nikto nemôže svoju rasu zmeniť), ale o aplikáciu takého navonok neutrálneho kritéria (t.j. kritéria, ktoré môže v zásade splniť

každý – napr. gramotnosť alebo istý stupeň vzdelania). Takéto navonok neutrálne kritérium však znevýhodňuje istú skupinu (napr. príslušníci istej národnostnej menšiny dosahujú horšie študijné výsledky, a preto ich priemerná vzdelanostná úroveň je nižšia). O nepriamu diskrimináciu pôjde v tom prípade, ak takéto kritérium nemožno vecne ospravedlniť s prihliadnutím na konkrétnu situáciu (napr. v pracovných vzťahoch podmienka, aby nočný strážnik mal vysokoškolské vzdelanie nediskriminuje priamo, keďže každý má možnosť nadobudnúť vysokoškolské vzdelanie, ale vecne nie je odôvodnená a môže znamenať nepriamu diskrimináciu jedinca patriaceho do skupiny obyvateľstva, ktorého členovia dosahujú takéto vzdelanie v menšej miere). Kladenie takejto neutrálnej podmienky je ospravedlniteľné iba vtedy, ak podmienka je objektívne odôvodnená sledovaním legitímneho cieľa, ak ale súčasne tento cieľ sa nedá dosiahnuť rovnako dobre inými prostriedkami a zároveň sa vyhovie požiadavke primeranosti.

Posledným defíničným znakom diskriminácie je chránený dôvod diskriminácie. V zmysle § 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti. Výpočet zakázaných dôvodov diskriminácie je demonštratívny, a preto ako chránené dôvody diskriminácie prichádzajú do úvahy aj ďalšie dôvody subsumované pod pojem „iné postavenie“. Takýmito dôvodmi môžu byť buď dôvody vyplývajúce z iných právnych predpisov (napr. odborová činnosť, nepriaznivý zdravotný stav podľa Zákonníka práce), alebo tiež dôvody, ktoré ako možné dôvody vystanú ad hoc pri posudzovaní jednotlivých diskriminačných situácií (napr. vojenská hodnosť, trvalý pobyt).

Vychádzajúc zo skutočnosti, že v posudzovanom prípade je kritériom namietaného diskriminačného zaobchádzania postavenie spotrebiteľa, je kľúčovým zodpovedanie otázky, či uvedený dôvod možno subsumovať pod pojem „iné postavenie“. Ústavný súd SR vo svojom náleze sp. zn. PL. ÚS 8/2014 z 27. mája 2015 použil argumentačnú líniu, v zmysle ktorej dôvod „iné postavenie“ musí byť vždy aspoň latentne známy vopred a musí byť jednou z príčin alebo dôvodov nerovnakého zaobchádzania. Zákaz diskriminácie má v sebe už z povahy veci zakomponovaný určitý aspekt porovnávania a v najvšeobecnejšej rovine ho možno vymedziť ako zákaz neospravedlniteľného rozličného zaobchádzania na základe určitého kritéria, ktoré nesmie byť na ujmu.

Správny orgán k uvedenému ešte uvádza, že s poukazom na nález Ústavného súdu SR je potrebné k výkladu právnych predpisov a ich inštitútov neprístupovať len z hľadiska textu zákona, a to ani v prípade, keď sa text môže javiť ako jednoznačný a určitý, ale predovšetkým podľa zmyslu a účelu zákona. (nález Ústavného súdu SR z 23. mája 2013, č. k. IV. ÚS 71/2013-36). Z ustáleného názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. II. ÚS 426/2012) taktiež vyplýva, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu, pričom ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona. Obdobne v tejto súvislosti judikoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, podľa ktorého „výklad každej právnej normy musí byť najmä teleologický (výklad *e ratione legis*, vychádzajúci zo zmyslu zákona), teda prihliadajúci najmä na účel a ciele právnej

úpravy“ (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.03.2021 sp. zn. 9Sžsk/60/2020).

S ohľadom na uvedené teda správny orgán vyhodnotil námietky účastníka konania ako právne irelevantné nemajúce žiaden vplyv na kontrolou zistený skutkový stav.

Záverom správny orgán dodáva, že súkromnoprávne spory medzi predávajúcim a spotrebiteľom sú v gescii zmluvných strán, ktorých sa dotýkajú, a správny orgán nemá zákonnú kompetenciu ani kompetenciu arbitra, či mediátora na podieľaní sa na urovnaní tohto sporu, pričom účastník konania musí dodržiavať všetky povinnosti zákonného rámca zákona o ochrane spotrebiteľa.

Kontrola SOI spočíva v porovnaní zisteného skutočného stavu so stavom predpísaným, to znamená ustanoveným všeobecným záväzným právnym predpisom. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správne delikty distribútorov/predávajúcich sú postihované bez ohľadu na zavinenie, nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Subjektom deliktu je hospodársky subjekt – v tomto prípade distribútor/predávajúci spôsobilý na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Účastník konania tak zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto irelevantné, či mal k protizákonnému konaniu účastník konania motív, alebo nie.

V zmysle uvedeného, správny orgán, pokiaľ zistí odchylenie sa od kogentných ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa zohľadňuje už len charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, čas, spôsob a následky porušenia povinností, vyplývajúce z porušenia príslušných ustanovení zákona a na základe uvedeného rozhoduje o výške sankcie za kontrolou zistené porušenie zákona.

Uvedené vyplýva aj z ustálenej judikatúry v súvislosti s povinnosťou správnych orgánov postihovať správne delikty právnických osôb, napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/68/2016 zo dňa 25. 01. 2017.

Konaním účastníka konania bol porušený zákon č. 250/2007 Z. z., pričom porušenie povinnosti podľa tohto zákona sa poníma ako správny delikt. K naplnenie jeho skutkovej podstaty stačí zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv chránených týmto zákonom. Poškodenie spotrebiteľa v rozsahu priamo úmernom uloženej sankcii nie je obligatórnym znakom jeho skutkovej podstaty.

Účastník konania je povinný poznať zákony a zabezpečiť ich dodržiavanie pri výkone svojej podnikateľskej činnosti.

Správny orgán zhodnotil jednotlivé dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinností predávajúceho bolo objektívne preukázané. Správny orgán sa riadil zásadou zákonnosti, v intenciách ktorej je povinný v konaní a pri rozhodovaní zachovať procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne. Správny orgán dodržal zásadu materiálnej (objektívnej) pravdy spoločne so zásadou zákonnosti a zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 zákona o správnom konaní. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, ktorý následne subsumuje pod príslušnú právnu normu zákona o ochrane spotrebiteľa.

V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod.

Inšpektorát SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj ako vecne a miestne príslušný správny orgán na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že skutkový stav zistený v čase kontroly porovnaný so stavom, ktorý je vyžadovaný všeobecne záväznými právnymi predpismi bol spoľahlivo vyhodnotený ako stav protiprávny, a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V zmysle § 24 ods. 1 zákona je správny orgán uložená obligatórna povinnosť pristúpiť k uloženiu sankcie predávajúcemu za porušenie povinností podľa citovaného zákona, ktoré v danom prípade bolo preukázané. Pre konštatovanie, či k porušeniu povinnosti ustanovenej zákonom došlo je rozhodujúci skutkový stav zistený v čase kontroly.

Pri určení výšky pokuty bolo v zmysle § 24 ods. 5 zákona prihliadnuté najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť a spôsob porušenia povinnosti, vzhľadom na to, že predávajúci nedodržiaval zákaz spočívajúci v neodmietnutí poskytovať spotrebiteľovi službu, ktorú predávajúci ponúkal a jej poskytnutie bolo v prevádzkových možnostiach účastníka konania, pričom účastník konania odmietol jej legitímne poskytnutie spotrebiteľovi bez akéhokoľvek dôvodu. Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., predávajúci je povinný vo vzťahu k spotrebiteľovi dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v poskytovaní služieb ustanovenú osobitným predpisom. Predávajúci nesmie odmietnuť poskytnutie služby, ktorá je v jeho prevádzkových možnostiach. Citované zákonné ustanovenie ukladá predávajúcemu povinnosť dodržiavať zásady statočnosti pri predaji výrobkov alebo poskytovaní služieb a zároveň korešponduje s právami spotrebiteľa na ochranu pred zásahom do zákonom chránených oprávnených záujmov, najmä ekonomických. Odmietnutie služby, ktorú predávajúci ponúkal a ktorej poskytnutie bolo v prevádzkových možnostiach predávajúceho, predstavuje neprimeraný zásah do právom chránených záujmov spotrebiteľa. Zákon preto v tomto ustanovení prikazuje predávajúcemu správať sa pri predaji výrobkov, či poskytovaní služieb tak, aby ohrozenie týchto záujmov spotrebiteľa bolo eliminované. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených dotknutými ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pristúpil k určeniu výšky postihu po vyhodnotení skutočnosti, že došlo k vážnemu zásahu do práva spotrebiteľa.

Pri určení výšky pokuty správny orgán prihliadol na skutočnosť, že porušením zákazu odmietnuť poskytnutie služby dochádza k ohrozeniu ekonomických záujmov spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ, ktorý má záujem o danú službu nakoniec mu tá nebude ani poskytnutá, čo vedie spotrebiteľa k tomu, že musí si danú službu zakúpiť u iného predávajúceho, čím dochádza aj k značenému časovému zaťaženiu spotrebiteľa, ktorý musí v dôsledku takého to konania predávajúceho vyhľadať službu znova za účelom jej poskytnutia, pričom môže sa stať že poskytnutie služby u iného poskytovateľa môže so sebou priniesť zvýšené finančné výdavky, resp. poskytnúť službu u nerenomovaného predajcu, čím je zároveň marený aj účel zákona vyjadrený v § 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, kde jedným z chránených práv spotrebiteľa je práve ochrana ekonomických záujmov. Citované zákonné ustanovenie ukladá predávajúcemu povinnosť dodržiavať zásady statočnosti pri predaji výrobkov a zároveň korešponduje s právami spotrebiteľa na ochranu pred zásahom do zákonom chránených oprávnených záujmov, najmä ekonomických.

Zákaz diskriminácie spotrebiteľov je ustanovený v § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Znevýhodňovanie konkrétneho spotrebiteľa alebo skupiny spotrebiteľov musí vyplývať z povahy konania alebo opomenutia predávajúceho. Zásada rovnakého zaobchádzania vyplývajúca zo zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou (antidiskriminačný zákon) či Ústavy SR je premietnutá práve do spomínaného zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je predávajúci povinný vo vzťahu k spotrebiteľovi dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v poskytovaní výrobkov a služieb ustanovenú osobitným predpisom. Akým spôsobom sú však služby, resp. predaj výrobkov poskytované spotrebiteľovi určujú všeobecné obchodné alebo zmluvné podmienky vytvorené podnikateľskými subjektmi, v ktorých sa upresňujú postupy a podmienky poskytovania služieb, resp. predaja výrobkov.

Diskriminácia je predovšetkým záležitosťou osobnostných a osobných predpokladov jedinca. Predpoklady môžu zahŕňať predsudky alebo postoj samotného predávajúceho (prípadne jeho zamestnanca). O diskrimináciu pôjde vtedy, keď bude prítomný tzv. diskriminačný činiteľ: pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, viera a náboženstvo, politické, či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Pre SOI je nevyhnutné definovať, že ide o diskrimináciu na základe jedného z vymenovaných činiteľov, pričom sa berie do úvahy otázka prevádzkových a technických možností predávajúceho, ako aj legitímnosť cieľa konania predávajúceho. Je možné tak brať do úvahy objektívne dôvody, na základe ktorých nemožno považovať konanie predávajúceho za diskriminačné, ako sú ochrana zdravia, majetku alebo bezpečnosti ostatných osôb, najmä spotrebiteľov.

Akékoľvek opatrenie, ktoré predávajúci vo vzťahu k spotrebiteľom prijme, musí niesť známky primeranosti. Antidiskriminačný zákon obsahuje niekoľko výnimiek, pri uplatnení ktorých sa rozdielne zaobchádzanie nepovažuje za diskrimináciu. Diskrimináciou napríklad nie je také rozdielne zaobchádzanie, ktoré je objektívne odôvodnené povahou činností vykonávaných v zamestnaní alebo okolnosťami, za ktorých sa tieto činnosti vykonávajú, ak je rozsah alebo spôsob takéhoto rozdielneho zaobchádzania primeraný a nevyhnutný vzhľadom na tieto činnosti alebo okolnosti, za ktorých sú vykonávané.

Všetky výnimky zo zákazu diskriminácie musia byť odôvodnené, musia smerovať k naplneniu určitého legitímneho cieľa (ochrana zdravia a pod.) a musia spĺňať zásadu proporcionality – teda adekvátnosti týchto obmedzení vo vzťahu k naplneniu tohto cieľa. Inak povedané, zásada proporcionality prikazuje skúmať, či neexistuje iný, menej tvrdý alebo menej diskriminujúci prostriedok na dosiahnutie toho istého cieľa. Posúdenie, či je dané konanie diskriminačné alebo nie, bude vždy závisieť od konkrétnych okolností daného prípadu.

Súčasne podľa nález u Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 17/08 zo dňa 20. 05. 2009, v ktorom ÚS judikoval: „Zákaz diskriminácie ustanovený čl. 12 ústavy je ústavnou zásadou, ktorá vzhľadom na svoju podstatu a účel presahuje medze základných práv a slobôd a má relevanciu aj pre výklad a uplatnenie tých noriem ústavy, ktoré sa nevzťahujú na základné práva a slobody.”

Súčasne v zmysle ust. § 10 zákona č. 136/2010 Z. z. o službách na vnútornom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytovateľ služby je povinný zabezpečiť, aby príjemcovia služieb mali rovnaké podmienky pre prístup k poskytovaným službám bez ohľadu na štátnu príslušnosť, miesto trvalého pobytu alebo sídlo príjemcu služby, čo účastník konania v predmetnom prípade nedodrжал, nakoľko predávajúci odmietol poskytnutie služieb

(vykonanie servisných prác na osobnom vozidle spotrebiteľa – pisateľa podnetu), ktoré boli v jeho prevádzkových možnostiach, čím nedodržel jeden z pilierov a nosných zákazov v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, a to umožniť všetkým spotrebiteľom (bez rozdielu) prístup za rovnakých podmienok k ponúkaným službám, ktorých poskytnutie nemôže byť odmietnuté spotrebiteľovi za takmer žiadnych okolností tak ako tomu bolo v danom prípade (osobné spory).

Rovnako sekundárne právo Európskej únie reflektuje danú problematiku. V tejto súvislosti je potrebné poukázať najmä na Smernicu Rady 2004/113/ES z 13. decembra 2004 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania medzi mužmi a ženami v prístupe k tovaru a službám a k ich poskytovaniu.

Vzhľadom na spôsob poskytovania služieb zo strany účastníka konania musí predávajúci o to s väčšou mierou a odbornou starostlivosťou dbať na to, aby poskytol služby tak ako mu dovoľujú jeho prevádzkové možnosti, nakoľko samotný predávajúci následne sa dostáva do situácie, kedy spotrebiteľ v dôsledku odmietnutia zo strany predávajúceho zväži následnú ďalšiu kúpu služby, čo môže mať dopad nie len na renomé predávajúceho, keďže v dôsledku využívania pri dnešnom pokroku v oblasti informačných technológií a zdieľania informácií je recenzovanie podnikateľských subjektov úplným normálom, ale môže to mať aj negatívny dopad na samotnú ekonomickú silu predávajúceho v dôsledku zníženia návštevnosti a tržieb z predaja či poskytovania služieb, čo v tomto prípade účastník konania nedodržel.

Z hľadiska posudzovania miery zavinenia vzal orgán dohľadu pri určovaní výšky pokuty v úvahu, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, tzn. bez ohľadu na akékoľvek okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Závažnosť protiprávneho konania nemožno bagatelizovať, nakoľko vykonanou kontrolou sa potvrdila samotná opodstatnenosť podnetu spotrebiteľa, ako aj tá skutočnosť, že účastník konania si svoje zákonné povinnosti nesplnil až voči dvom objednaným službám (teda opakovane) ako aj tá skutočnosť, že účastník konania využil závažnejšiu formu diskriminácie – t.j. priamu formu, ktorá predstavuje výrazný zásah do postavenia spotrebiteľa vo vzťahu k službách na vnútornom trhu, čo musel správny orgán pri učení celkovej výšky pokuty reflektovať.

Pokuta, ktorú môže v zmysle § 24 ods. 1 zákon správny orgán uložiť až do výšky 66 400 eur. Správny orgán zastáva názor, že pri zvažovaní výšky pokuty a jej následnom určení správny orgán okrem zákonných predpokladov uvedených v ustanovení § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., prihliadal i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej najmä preventívna a v zníženej miere represívna funkcia. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení.

Správny orgán pri určovaní pokuty postupoval v súlade so zákonom č. 71/1967 o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) a síce s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku, v zmysle ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely a teda sú povinné objektívne podobné prípady rozhodovať zhodne.

Stanovenie pokút za správne delikty podlieha uváženiu orgánu dohľadu (diskrečná právomoc), v ktorom orgán dohľadu v rámci zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu v stanovených limitoch uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie. Výšku postihu je v rámci administratívneho trestania nutné diferencovať a individualizovať, majúť na zreteli základné funkcie ukladania sankcií - individuálnu a generálnu prevenciu, a represiu. Napriek tomu, že pokuta má byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť aj ako trest

(represia) za spáchanie správnych deliktov, nemá byť pre účastníka konania likvidačná, a preto bol postih uložený v primeranej výške, v úrovni zákonom stanovenej sadzby, zodpovedajúcej zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona, zohľadňujúcej všetky zákonné kritériá ovplyvňujúce jeho určenie, vrátane závažnosti, spôsobu, charakteru a následkov protiprávneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa doručenia, prostredníctvom Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Ústrednému Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave. V prípade, že uložená pokuta nebude v stanovenej lehote zaplatená ani podané odvolanie, bude jej plnenie vymáhané v zmysle príslušných právnych predpisov. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

SLOVENSKÁ OBCHODNÁ INŠPEKCIA
Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj
Obrancov mieru 4675/6, 080 01 Prešov

Číslo: **W/0210/07/23**

Dňa: **02.01.2024**

ROZHODNUTIE

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj ako príslušný správny orgán podľa § 3 ods. 4, § 4 ods. 1, 2 písm. d) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov a podľa § 1 ods. 1 písm. e) zákona č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa § 23 ods. 1 písm. b) zákona č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v súlade § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov

r o z h o d o l t a k t o :

účastníkovi konania: **Miroslav Fecko - PERGAMEN**
miesto podnikania: **Dulova Ves 218, 082 52 Dulova Ves**
IČO: **34 654 003**
(ďalej len „účastník konania“)

pre porušenie zákazu distribútora podľa § 7 ods. 1 písm. b) zákona č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bezpečnosti hračiek“), v zmysle ktorého distribútor nesmie sprístupniť hračku na trhu, ak s hračkou nie je dodaný návod na použitie, bezpečnostné pokyny a upozornenia v štátnom jazyku, ktorého sa účastník konania dopustil tým, že v čase kontroly dňa 22.06.2023 sa v ponuke na predaj nachádzal 1 druh hračky – *Iks Policajný set 24 cm na batérie, EAN kód: 8590331113583, PLU kód: 2917, á 4,99 €/ks*, u ktorej bezpečnostné pokyny a upozornenia v znení: „*WARNING! CHOKING HAZARD – Small Parts. Not for children under the 3 years due to small parts*“ boli len v cudzom jazyku (EN) a teda nie v štátnom jazyku krajiny (slovenskom), v ktorom bola uvedená a sprístupnená na trhu;

pre porušenie zákazu distribútora podľa § 7 ods. 1 písm. c) zákona o bezpečnosti hračiek, v zmysle ktorého distribútor nesmie sprístupniť hračku na trhu, ak výrobca nesplnil povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. i) zákona o bezpečnosti hračiek a dovozca nesplnil povinnosti podľa § 6 ods. 2 písm. a) zákona o bezpečnosti hračiek, ktorého sa účastník konania dopustil tým, že v čase kontroly dňa 22.06.2023 sa v ponuke na predaj nachádzal 1 druh hračky – *Iks Policajný*

set 24 cm na batérie, EAN kód: 8590331113583, PLU kód: 2917, á 4,99 €/ks, ktorá nebola označená sídlom alebo miestom podnikania výrobcu alebo adresou, na ktorej je ho možné zastihnúť, obchodným menom alebo ochrannou známkou dovozcu, sídlom alebo miestom podnikania dovozcu alebo adresou, na ktorej je ho možné zastihnúť, ak nie je zhodná so sídlom alebo miestom podnikania;

zistené pri výkone kontroly dňa zo dňa 22.06.2023 vykonanej inšpektormi Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj v prevádzkarni: Hračky, papiernictvo, drogéria a farby – laky PERGAMEN, Prostejovská 338, NS CENTRUM, 080 01 Prešov, za čo mu

u k l a d á

podľa § 23 ods. 1 písm. b) zákona o bezpečnosti hračiek pokutu vo výške **500,00 €**, slovom **päťsto eur**, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, **VS – 02100723**.

O d ô v o d n e n i e :

Vykonanou kontrolou bolo zistené, že účastník konania nezabezpečil dodržanie zákazu a povinnosti:

- **podľa § 7 ods. 1 písm. b)** zákona o bezpečnosti hračiek, v zmysle ktorého distribútor nesmie sprístupniť hračku na trhu, ak s hračkou nie je dodaný návod na použitie, bezpečnostné pokyny a upozornenia v štátnom jazyku, ktorého sa účastník konania dopustil tým, že v čase kontroly dňa 22.06.2023 sa v ponuke na predaj nachádzal 1 druh hračky – *1ks Policajný set 24 cm na batérie, EAN kód: 8590331113583, PLU kód: 2917, á 4,99 €/ks*, u ktorej bezpečnostné pokyny a upozornenia v znení: „*WARNING! CHOKING HAZARD – Small Parts. Not for children under the 3 years due to small parts*“ boli len v cudzom jazyku (EN) a teda nie v štátnom jazyku krajiny (slovenskom), v ktorom bola uvedená a sprístupnená na trhu;

- **podľa § 7 ods. 1 písm. c)** zákona o bezpečnosti hračiek, v zmysle ktorého distribútor nesmie sprístupniť hračku na trhu, ak výrobca nesplnil povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. i) zákona o bezpečnosti hračiek a dovozca nesplnil povinnosti podľa § 6 ods. 2 písm. a) zákona o bezpečnosti hračiek, ktorého sa účastník konania dopustil tým, že v čase kontroly dňa 22.06.2023 sa v ponuke na predaj nachádzal 1 druh hračky – *1ks Policajný set 24 cm na batérie, EAN kód: 8590331113583, PLU kód: 2917, á 4,99 €/ks*, ktorá nebola označená sídlom alebo miestom podnikania výrobcu alebo adresou, na ktorej je ho možné zastihnúť, obchodným menom alebo ochrannou známkou dovozcu, sídlom alebo miestom podnikania dovozcu alebo adresou, na ktorej je ho možné zastihnúť, ak nie je zhodná so sídlom alebo miestom podnikania.

Za zistené nedostatky a tým aj za preukázané porušenie zákona č. 56/2018 Z. z citované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia zodpovedá účastník konania ako distribútor v zmysle čl. 3 ods. 10 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2019/1020 o dohľade nad trhom a súlade výrobkov a o zmene smernice 2004/42/ES a nariadení (ES) č. 765/2008 a (EÚ) č. 305/2011, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93, ktorým je každá fyzická alebo právnická osoba v dodávateľskom reťazci okrem výrobcu alebo dovozcu, ktorá sprístupňuje výrobok na trhu.

Z uvedeného dôvodu bolo z podnetu správneho orgánu voči účastníkovi konania začaté správne konanie dňa 15.11.2023, oznámené mu listom zo dňa 09.11.2023, doručeným listinne

prostredníctvom poštového podniku, ktorému predmetná listina bolo odovzdaná na doručenie cez portál www.slovensko.sk.

V zmysle § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov mal účastník konania možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, čo účastník konania aj využil.

V čase kontroly dňa 22.06.2023 prítomný účastník konania do vysvetlivky inšpekčného záznamu uviedol, že „*prijíma nápravné opatrenia v plnom rozsahu, výrobok bol stiahnutý z predaja a požadované doklady zašle.*“

Dňa 20.09.2023 bol správne mu orgánu zaslaný protokol o skúške (EÚ Vyhlásenie o zhode).

Dňa 23.11.2023 bolo správne mu orgánu prostredníctvom poštového podniku doručené vyjadrenie účastníka konania k začatiu správneho konania, v ktorom uvádza, že „*uvedené nedostatky v inšpekčnom zázname ako aj v inšpekčnom zázname odstránil riadne a včas ako aj požadované dokumenty, čo potvrdzuje aj emailom zo dňa 29.06.2023 a preto nie je pravdou tvrdenie v inšpekčnom zázname zo dňa 20.09.2023, že uvedenú povinnosť nesplnil a uvedené dokumenty (EÚ vyhlásené o zhode nepredložil).*“

Účastník konania poukazuje na ust. § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, kedy správny orgán upustí od potrestania, ak dôjde k odstráneniu zistených nedostatkov a jedná sa o menej závažné porušenie povinnosti. V zmysle citovaného ustanovenia správny orgán doručil výzvu, vytykané nedostatky odstránil, čím došlo k splneniu všetkých opatrení na nápravu, pričom k poškodeniu spotrebiteľa nedošlo a preto žiada účastník konania o upustenie od uloženia sankcie.“

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, ako vecne a miestne príslušný správny orgán preskúmal podklady rozhodnutia v celom rozsahu a dospel k záveru, že dôvody uvádzané vo vyjadrení zo dňa 23.11.2023 vo vzťahu k prejednávanej veci sú právne bezvýznamné a ako také nemajú vplyv na zodpovednosť účastníka konania za kontrolou zistený protiprávny stav. Vysporiadanie sa s vyššie uvedenými námietkami účastníka konania tvoria nižšie odôvodnenie rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 1 ods. 1 písm. e) zákona o bezpečnosti hračiek je orgánom dohľadu na týmto zákonom Slovenská obchodná inšpekcia.

Podľa § 2 písm. a) zákona o bezpečnosti hračiek *hračkou rozumie výrobok navrhnutý alebo určený, výlučne alebo čiastočne, na hranie dieťaťa do veku 14 rokov.*

Podľa § 7 ods. 1 zákona o bezpečnosti hračiek *distribútor nesmie sprístupniť hračku na trhu, ak:*

- a) nie je na hračke umiestnené označenie CE, alebo je na hračke umiestnené nesprávne,*
- b) s hračkou nie je dodaný návod na použitie, bezpečnostné pokyny a upozornenia v štátnom jazyku,*
- c) výrobca nesplnil povinnosti podľa § 4 ods. 1 písm. i) a dovozca nesplnil povinnosti podľa § 6 ods. 2 písm. a),*
- d) vie alebo by mal vedieť, že hračka nespĺňa požiadavky podľa § 3 a prílohy č. 2.*

V zmysle čl. 3 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 2019/1020 o dohľade nad trhom a súlade výrobkov a o zmene smernice 2004/42/ES a nariadení (ES) č. 765/2008 a (EÚ)

č. 305/2011 *sprístupnením na trhu je každá dodávka výrobku na distribúciu, spotrebu alebo používanie na trhu Únie v rámci obchodnej činnosti, či už za poplatok alebo bezplatne.*

V zmysle čl. 3 ods. 10 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 2019/1020 o dohľade nad trhom a súlade výrobkov a o zmene smernice 2004/42/ES a nariadení (ES) č. 765/2008 a (EÚ) č. 305/2011 *distribútorom je každá fyzická alebo právnická osoba v dodávateľskom reťazci okrem výrobcu či dovozcu, ktorá sprístupňuje výrobok na trhu.*

Inšpektori SOI vykonávajú kontroly za účelom zistenia, či predávajúci, dodávatelia, výrobcovia, resp. dovozcovia dodržiavajú povinnosti a zákazy, vyplývajúce im zo zákona č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek, zákona o ochrane spotrebiteľa alebo právnych aktov Európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa. Kontrola bola vykonaná v súlade so zákonom č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Dňa 22.06.2023 vykonali inšpektori inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj kontrolu účastníka konania, zameranú na dodržiavanie povinností distribútora, vyplývajúcich z platných právnych predpisov z oblasti ochrany spotrebiteľa, najmä zákona č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, Vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 225/2013 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 78/2012 Z. z. o bezpečnosti hračiek a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 140/2013 Z. z.

Z podkladov pre rozhodnutie vyplýva, že v čase kontroly dňa 22.06.2023 sa v ponuke na predaj nachádzal 1 druh hračky – *Iks Policajný set 24 cm na batérie, EAN kód: 8590331113583, PLU kód: 2917, á 4,99 €/ks, označenie CE, označená piktogramom vekovej skupiny užívateľa – nevhodné pre deti do 3 rokov, krajina pôvodu: MADE IN CHINA, ochranná známka výrobcu: HAO SHUN YUAN TOYS®, ktorá nebola označená sídlom alebo miestom podnikania výrobcu alebo adresou, na ktorej je ho možné zastihnúť, obchodným menom alebo ochrannou známkou dovozcu, sídlom alebo miestom podnikania dovozcu alebo adresou, na ktorej je ho možné zastihnúť, ak nie je zhodná so sídlom alebo miestom podnikania, pričom zároveň u predmetnej hračky bezpečnostné pokyny a upozornenia v znení: „WARNING! CHOKING HAZARD – Small Parts. Not for children under the 3 years due to small parts“ boli len v cudzom jazyku (EN) a teda nie v štátnom jazyku krajiny (slovenskom), v ktorom bola uvedená a sprístupnená na trhu.*

Uvedeným konaním došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle ust. § 7 ods. 1 písm. b), c) zákona o bezpečnosti hračiek.

Inkrimovaný výrobok (hračka) je určeným výrobkom, pričom v zmysle § 2 písm. a) zákona o bezpečnosti hračiek sa hračkou rozumie výrobok navrhnutý alebo určený, výlučne alebo čiastočne, na hranie dieťaťa do veku 14 rokov v nadväznosti na smernicu EPaR 2009/48/ES z 18. júna 2009 o bezpečnosti hračiek.

V zmysle zákona o bezpečnosti hračiek musia hračky byť viditeľne, čitateľne a nezmazateľne označené minimálne týmito údajmi:

- obchodným menom alebo ochrannou známkou výrobcu a sídlom, miestom podnikania alebo adresou, na ktorej je ho možné zastihnúť, ak nie je zhodná so sídlom alebo miestom podnikania,
- obchodným menom alebo ochrannou známkou dovozcu a sídlom, miestom podnikania alebo adresou, na ktorej je ho možné zastihnúť, ak nie je zhodná so sídlom alebo miestom podnikania,
- typovým číslom, číslom šarže, sériovým číslom, číslom modelu alebo iným údajom, ktorý umožní jej identifikáciu,
- označením CE v správnom tvare.

Vzhľadom na to, že distribútori a dovozcovia majú k trhu blízko, mali by sa zúčastňovať na úlohách spojených s dohľadom nad trhom, ktoré vykonávajú príslušné vnútroštátne orgány, a mali by byť pripravení aktívne sa do nich zapájať a týmto orgánom poskytovať všetky potrebné informácie týkajúce sa príslušnej hračky.

V zmysle čl. 7 smernice o bezpečnosti hračiek pri sprístupňovaní hračky na trhu distribútori konajú náležite vo vzťahu k uplatniteľným požiadavkám.

Distribútori zabezpečia, aby v čase, keď nesú za hračku zodpovednosť, podmienky jej uskladnenia alebo dopravy neohrozovali zhodu hračky s požiadavkami stanovenými v článku 10 a prílohe II.

Distribútori, ktorí sa domnievajú alebo majú dôvod domnievať sa, že hračka, ktorú sprístupnili na trh, nie je v súlade s príslušnými harmonizačnými právnymi predpismi Spoločenstva, zabezpečia, aby boli prijaté potrebné nápravné opatrenia na dosiahnutie zhody tejto hračky s danými predpismi a v prípade potreby na jej stiahnutie alebo prevzatie späť. Okrem toho v prípade, že hračka predstavuje riziko, distribútori o tom bezodkladne informujú príslušné vnútroštátne orgány členských štátov, v ktorých bola hračka sprístupnená, pričom uvedú podrobné údaje, najmä pokiaľ ide o nesúlad s danými predpismi, a všetky prijaté nápravné opatrenia.

Na základe zdôvodnenej žiadosti príslušného vnútroštátneho orgánu distribútori tomuto orgánu poskytnú všetky informácie a dokumentáciu potrebnú na preukázanie zhody hračky. Na žiadosť tohto orgánu s ním distribútori spolupracujú pri každom prijatom opatrení s cieľom odstrániť riziká, ktoré predstavuje hračka, ktorú sprístupnili na trhu.

Pred sprístupnením hračky na trhu distribútori overia, či je na hračke umiestnené požadované označenie zhody, či je s hračkou dodaná požadovaná sprievodná dokumentácia a návod na používanie a bezpečnostné pokyny v jazyku alebo jazykoch ľahko zrozumiteľných pre spotrebiteľov v členskom štáte, v ktorom sa výrobok sprístupňuje na trhu, a či výrobca a dovozca splnili požiadavky stanovené v článku 4 ods. 5 a 6 (Výrobcovia/dovozca na hračke alebo, ak to nie je možné, na jej obale alebo v sprievodnej dokumentácii hračky uvedú svoj názov, registrovaný obchodný názov alebo registrovanú obchodnú značku a adresu, na ktorej je možné ich kontaktovať. Adresa uvádza jedno konkrétne miesto, na ktorom možno výrobcu kontaktovať).

Vzhľadom nato, že predmetné výrobky neboli označené v zmysle požiadaviek zákona o bezpečnosti hračiek (výrobcom, dovozcom), účastník konania uvedené výrobky nemal ani sprístupniť na trhu.

Účastník konania je povinný pri svojej podnikateľskej činnosti konať s odbornou starostlivosťou. Správny orgán má teda za to, že pokiaľ by účastník konania vynaložil aspoň minimálnu mieru odbornej starostlivosti, k porušeniu povinnosti z jeho strany by nedošlo.

Účastník konania skutkové zistenia nespochybnil, naopak poukázal na prijatie opatrení za účelom odstránenie nedostatkov zistených vykonanou kontrolou.

K poukazu účastníka konania na prijatie opatrení (odstránenie nedostatkov) správny orgán považuje za potrebné uviesť, že odstránenie nedostatkov zistených kontrolou je povinnosťou kontrolovanej osoby vyplývajúcou z ustanovenia § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia je kontrolovaná osoba povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Dodatočné uskutočnenie nápravy a odstránenie nedostatkov až po ich konštatovaní inšpektormi SOI, preto nie je možné považovať za okolnosť zbavujúcu účastníka konania zodpovednosti za protiprávny stav zistený v čase kontroly.

Správny orgán zastáva názor, že v predmetnom prípade, s prihliadnutím na charakter a rozsah zistených nedostatkov v danom prípade nie je možné aplikovať ustanovenie § 24 ods. 6 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko správne konania je vedené v zmysle zákona o bezpečnosti hračiek, ktorý takýto inštitút upustenia od potrestania neumožňuje, tzn. z uvedeného dôvodu bol správny orgán povinný pristúpiť k uloženiu postihu. Správny orgán podotýka, že využitie predmetného inštitútu je len fakultatívne a navyše v uvedenom prípade neboli splnené pre daný postup všetky legislatívne podmienky. Navyše charakter protiprávneho konania – nesplnenie informačných povinností o výrobcovi, dovozcovi a bezpečnostné upozornenia patria medzi závažné porušenia zákona o bezpečnosti hračiek a predmetom správneho konania je skutkový stav zistený z vykonanej kontroly iba zo dňa 22.06.2023 a preto správny orgán nemohol vyhovieť požiadavke účastníka konania o upustenie od potrestania. Navyše v uvedenom prípade neobstojí ani námietka účastníka konania ohľadom tej skutočnosti, že nepredložil doklady akými sú EÚ vyhlásenie o zhode na preukázanie zhody hračky, nakoľko takáto povinnosť nie je dôvodom vedeného správneho konania a správny orgán predmetný email akceptoval ako aj doručené doklady a preto správny orgán sa bližšie uvedenými skutočnosťami nezaoberal, nakoľko dôvody správneho konania sú uvedené vyššie porušené povinnosti distribútora, ktoré účastník konania nespochybnil.

Kontrola SOI spočíva v porovnaní zisteného skutočného stavu so stavom predpísaným, to znamená ustanoveným všeobecným záväzným právnym predpisom. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zákona o bezpečnosti hračiek.

Povinnosťou distribútora je zabezpečiť splnenie všetkých povinností tak, ako to určuje zákon a osobitné predpisy, čo však vzhľadom k uvedenému v čase kontroly nebolo splnené. Jednotlivé ustanovenia zákona o bezpečnosti hračiek majú kogentný charakter a teda nie je možné sa od nich odchyliť. Distribútor/predávajúci zodpovedá za ich dodržanie objektívne a správny orgán pri hodnotení, či ide o porušenie zákona alebo nie nemôže prihliadať na žiadne subjektívne dôvody, prečo stav zistený kontrolou je odlišný od stavu vyžadovaného zákonom. Rozhodujúce je porovnanie kontrolou zisteného stavu so stavom požadovaným zákonom.

Navyše ustanovenia zákona o bezpečnosti hračiek sú konštruované na princípe objektívnej zodpovednosti, t.j. účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nedbanlivosť) alebo iných okolnosti danej veci, za ktorých k ich porušeniu došlo, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti.

Uvedené vyplýva aj z ustálenej judikatúry v súvislosti s povinnosťou správnych orgánov postihovať správne delikty právnických osôb, napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/68/2016 zo dňa 25. 01. 2017. V zmysle uvedeného, správne delikty právnických osôb

alebo fyzických osôb - podnikateľov sú postihované bez ohľadu na zavinenie, nakoľko zavinenie nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby alebo fyzickej osoby - podnikateľa. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Subjektom deliktu je právnická osoba alebo fyzická osoba – podnikateľ, spôsobilá na protiprávne konanie (tzv. deliktuálna spôsobilosť, ktorá je spojená s jej vznikom a existenciou). Účastník konania tak zodpovedá za porušenie povinnosti založenej na objektívnej zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto irelevantné, či mal k protizákonnému konaniu účastník konania motív, alebo nie.

K porušeniu povinnosti zo strany účastníka konania postačuje, ak dôjde len k ohrozeniu práv spotrebiteľov, teda nemusí dôjsť výlučne k poruchovému následku, nakoľko k poškodeniu spotrebiteľov dochádza samotným znížením rozsahu ich práv priznaných zákonom.

Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúcou skutočnosťou to, že bol porušený zákon, pričom pri zistení porušenia zákona je správny orgán povinný (obligatórne) pristúpiť k uloženiu postihu v zákonom stanovenom rozsahu.

V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o bezpečnosti hračiek, z čoho vyplýva, že správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. a preto nebolo možné uložiť inú formu sankcie ako peňažnej pokuty.

Účastník konania ako predávajúci/distribútor je povinný poznať zákony a zabezpečiť ich dodržiavanie pri výkone svojej podnikateľskej činnosti.

Správny orgán zhodnotil jednotlivé dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že porušenie povinností bolo objektívne preukázané. Správny orgán sa riadil zásadou zákonnosti, v intenciách ktorej je povinný v konaní a pri rozhodovaní zachovať procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne. Správny orgán dodržal zásadu materiálnej (objektívnej) pravdy spoločne so zásadou zákonnosti a zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 zákona o správnom konaní. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, ktorý následne subsumuje pod príslušnú právnu normu zákona o bezpečnosti hračiek.

Inšpektorát SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj ako vecne a miestne príslušný správny orgán na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že skutkový stav zistený v čase kontroly porovnaný so stavom, ktorý je vyžadovaný všeobecne záväznými právnymi predpismi bol spoľahlivo vyhodnotený ako stav protiprávny, a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

V zmysle § 23 ods. 1 zákona o bezpečnosti hračiek vyplýva správnomu orgánu obligatórna povinnosť pristúpiť k uloženiu sankcie distribútorovi za porušenie povinností podľa citovaného zákona, ktoré v danom prípade bolo preukázané.

Pri určení výšky pokuty bolo v zmysle § 23 ods. 5 zákona o bezpečnosti hračiek prihliadnuté najmä na závažnosť, čas trvania a následky protiprávneho konania vzhľadom na porušenie zákazu účastníka konania sprístupniť celkom 1 druh hračky na trhu, ak výrobca a dovozca nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce im zo zákona o bezpečnosti hračiek, a vzhľadom na to, že na hračke neboli bezpečnostné pokyny a upozornenia v štátnom jazyku. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práv spotrebiteľa chránených dotknutými ustanoveniami zákona o bezpečnosti hračiek.

Správny orgán vzal pri určení výšky sankcie tú skutočnosť, že v zmysle zákona o bezpečnosti hračiek distribútor môže sprístupniť na trhu len hračku označenú všetkými zákonom predpísanými údajmi. Pri absencii týchto informácií je porušené právo spotrebiteľa na riadne a úplné informácie o výrobku. V dôsledku absencie zákonom predpísaných údajov o výrobcovi a dovozcovi nemá spotrebiteľ dostatok informácií o subjekte, ktorý výrobok vyrobil alebo sa za výrobcu označil a ktorý hračku uviedol na trh. Informácia o výrobcovi, prípadne značka výrobku, môže pritom pre spotrebiteľa predstavovať garanciu kvality a bezpečnosti.

Údaje o výrobcovi prípadne dovozcovi patria medzi informácie osobitne dôležité najmä z hľadiska identifikácie subjektu zodpovedného za vlastnosti ním vyrobených (dovezených) výrobkov, najmä u určených výrobkoch a hračkách, teda u výrobkoch, ktoré svojimi vlastnosťami predstavujú zvýšené riziko ohrozenia oprávneného záujmu, resp. ktoré sú určené osobitne chránenej skupine spotrebiteľov – t.j. deťom.

Pri absencii bezpečnostných pokynov a upozornení v štátnom jazyku, teda pri ich nezrozumiteľnosti je porušené právo spotrebiteľa na riadne a úplné informácie o ponúkanom výrobku. Správny orgán zároveň vzal pri určovaní výšky pokuty do úvahy, že ponechanie vyššie uvedených výrobkov v priamej ponuke na predaj spotrebiteľovi by mohlo, v dôsledku uvádzania bezpečnostných upozornení a návodov na použitie len v cudzom jazyku, viesť k ohrozeniu zdravia a bezpečnosti spotrebiteľa pri jeho nesprávnom, resp. nevhodnom použití, či nevhodnej manipulácii s výrobkom. Je nevyhnutné si uvedomiť, že tieto informácie musia byť „*bijúce do očí*“ a musia byť stručné, nakoľko v opačnom prípade strácajú svoj význam, spotrebiteľ ich nebude poznať a je možné, že výrobok – hračka bude používaný v rozpore s nimi, čo môže mať za následok ohrozenie zdravia či bezpečnosti spotrebiteľa. V zmysle zákona o bezpečnosti hračiek distribútor je povinný zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol označený všetkými zákonom predpísanými údajmi. Správny orgán zároveň vzal pri určovaní výšky pokuty do úvahy, že ponechanie vyššie uvedeného výrobku v priamej ponuke na predaj spotrebiteľovi by mohlo, v dôsledku uvádzania bezpečnostných upozornení len v cudzom jazyku, viesť k ohrozeniu zdravia a bezpečnosti spotrebiteľa pri jeho nesprávnom, resp. nevhodnom použití, či nevhodnej manipulácii s výrobkom.

Závažnosť protiprávneho konania v danom prípade zvyšuje skutočnosť, že nedostatky v plnení informačných povinností boli zistené vo vzťahu k výrobkom (hračky), pri ktorých je poskytnutie relevantných informácií pre spotrebiteľa mimoriadne dôležité, keďže ide o výrobky určené pre obzvlášť zraniteľnú skupinu spotrebiteľov - deti.

Čo sa týka následkov protiprávneho stavu, následkom je nedodržanie minimálneho štandardu pri uvádzaní a následnom sprístupňovaní hračiek na trh. Je potrebné zdôrazniť, že uvedený správny delikt nemožno bagatelizovať, nakoľko len prísny dodržiavaním podmienok ustanovených právnymi predpismi pre uvádzanie a sprístupňovanie hračiek na trh je možné zabezpečiť verejnú požiadavku, aby hračky ako výrobky požívajúce výhodu voľného pohybu tovaru v rámci Spoločenstva spĺňali požiadavky poskytujúce vysokú úroveň ochrany verejných záujmov, v tomto prípade bezpečnosti, čo je cieľom a zmyslom právnej úpravy zákona o bezpečnosti hračiek.

Podľa § 23 ods. 1 písm. b) zákona o bezpečnosti hračiek orgán dohľadu uloží distribútorovi pokutu od 500 do 30 000 eur, ak poruší povinnosť podľa § 7 ods. 1 písm. a) až c) zákona, § 7 ods. 2 písm. d), e) zákona.

Správny orgán zastáva názor, že pri zvažovaní výšky pokuty a jej následnom určení správny orgán okrem zákonných predpokladov uvedených v ustanovení § 23 ods. 5 zákona o bezpečnosti hračiek prihliadal i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej najmä preventívna a v zníženej miere represívna funkcia. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej

výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení.

Správny orgán pri určovaní pokuty postupoval v súlade so zákonom č. 71/1967 o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) a síce s ustanovením § 3 ods. 5 Správneho poriadku, v zmysle ktorého správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely a teda sú povinné objektívne podobné prípady rozhodovať zhodne.

Stanovenie pokút za správne delikty podlieha uváženiu orgánu dohľadu (diskrečná právomoc), v ktorom orgán dohľadu v rámci zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu v stanovených limitoch uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie. Výšku postihu je v rámci administratívneho trestania nutné diferencovať a individualizovať, majúc na zreteli základné funkcie ukladania sankcií - individuálnu a generálnu prevenciu, a represiu. Napriek tomu, že pokuta má byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť aj ako trest (represia) za spáchanie správnych deliktov, nemá byť pre účastníka konania likvidačná, a preto bol postih uložený v primeranej výške, v úrovni zákonom stanovenej sadzby, zodpovedajúcej zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona, zohľadňujúcej všetky zákonné kritériá ovplyvňujúce jeho určenie, vrátane závažnosti, spôsobu, charakteru a následkov protiprávneho konania.

Konanie resp. opomenutie, ktorým je ohrozovaný oprávnený záujem, na ktorého zmiernenie alebo odstránenie sú ustanovené požiadavky ustanovené cit. zákonom, vo všeobecnosti považuje správny orgán za nežiaduce a uložil pokutu v takej výške, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa doručenia, prostredníctvom Inšpektorátu SOI so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Ústrednému Inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave. V prípade, že uložená pokuta nebude v stanovenej lehote zaplatená ani podané odvolanie, bude jej plnenie vymáhané v zmysle príslušných právnych predpisov. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.